

Ngày 29 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 3:3-4 (2)

Chủ đề: *Sự nhân từ (mercy) và Lẽ thật (truth) chớ để lia bỏ con; Hãy đeo nó vào cổ, ghi nó nơi bia lòng con; Như vậy, trước mặt Đức Chúa Trời và loài người con sẽ được ơn và có sự khôn ngoan thật.*

Trọng tâm: Trách nhiệm của mọi người tin Chúa là phải nhận biết Lời Đức Chúa Trời được ban cho loài người đó là sự yêu thương của Đức Chúa Trời muốn linh hồn loài người được cứu chuộc khỏi sự chết bởi tội lỗi của A-đam, là người trước nhất được tạo nên trên đất này. A-đam chết vì không vâng giữ Lời Đức Chúa Trời, nhưng lại nghe theo lời vợ mình, là Ê-va, là bóng về thân thể xác thịt của loài người mà ăn trái của cây biết điều thiện và điều ác mà Đức Chúa Trời đã cấm loài người ăn, nghĩa là cấm loài người vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Nếu linh hồn người tin Chúa nhận biết trách nhiệm của mình là phải quản trị thân thể xác thịt mình, bắt phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, thì từng bước một, những sự thuộc về sự sống của linh hồn người ấy sẽ được phục hồi theo thứ tự như Gia-cốp đã nhờ những sự ban cho bởi La-ban, là người hình bóng về Đức Thánh Linh, mà có được mười hai con trai và một con gái. Trách nhiệm của linh hồn người tin Chúa là mang lấy ách của Chúa Jê-sus mà cái cổ của người ta là bóng. Vâng giữ các mạng lệnh của Đức Chúa Trời chính là sự mang lấy ách của Chúa Jê-sus vậy. Trong mọi sự mà chúng ta phải đối diện với, thì linh hồn phải ngay lập tức bắt thân thể xác thịt nhớ đến sự vâng giữ luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời, đó là lẽ thật, vì nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời khiến thân thể xác thịt của người ta không vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời. Như vậy, ma quỷ sẽ không lừa được người đó sa vào bẫy của chúng. Đức Chúa Trời biết rõ lòng của chúng ta khi vâng giữ và làm theo mạng lệnh của Ngài và bấy giờ, Ngài sẽ ban phước cho những công việc mà chúng ta phải làm và chính Ngài sẽ ban cho chúng ta sự thông sáng để hoàn thành công việc mà chúng ta phải làm. Sự nhân từ được chép đây bao gồm ý nghĩa của sự đối xử tử tế, có trách nhiệm, như khiến trách, dạy bảo, khuyên nhủ người cùng ở, cùng làm việc với mình sống theo sự công bình của Đức Chúa Trời. Còn Lẽ thật là những sự được tỏ ra bởi Đức Thánh Linh khiến linh hồn người tin Chúa biết điều phải làm, cùng hiểu được ý muốn của Đức Chúa Trời để làm theo ý của Ngài. Deo vào cổ tức là mang lấy ách, là thực hành bốn phận trách nhiệm của linh hồn, là mạng lệnh đầu tiên mà Đức Giê-hô-va đã phán với loài người (A-đam). Nếu người tin Chúa không trung tín trong việc nhỏ, thì không thể làm trọn được phần nhỏ trong công việc lớn được, vì Đức Thánh Linh ở trong mọi sự và Ngài làm mọi sự đó trong loài người. Hãy tỉnh thức trước những sự hay chết và bất toàn của xác thịt mình mà cầu xin Chúa ban ơn giúp đỡ cho, để nhờ sức toàn năng của Chúa mà chúng ta có thể làm trọn bốn phận và trách nhiệm của mình. Làm như vậy là chúng ta đang hành động theo sự khôn ngoan vậy.

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 1; Thi-Thiên 101; Ê-phê-sô 6;

Ngày 30 tháng 9 năm 2025

Châm ngôn 3:5-6 (1)

Chủ đề: *Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con.*

Trọng tâm: Sự tin cậy được chép đây không nói về sự chúng ta tự tin rằng sẽ Chúa làm ơn cho chúng ta nếu chúng ta cầu xin Ngài, nhưng nói về sự tin quyết vào sự công bình của Đức Chúa Trời mà chúng ta đã được nhận lãnh phần công việc, trách nhiệm mà Đức Chúa Trời đã giao cho, hoặc đã tỏ ra, hoặc đã hứa với mình. Khi nói đến hết lòng, là nói về việc người tin Chúa phải có sự hiểu biết về bốn tánh và quyền phép toàn năng của Đức Chúa Trời là thành tín, không thay đổi và Đức Chúa Trời luôn làm cách chính xác cả về không gian và thời gian và khi Ngài đã hứa, thì Ngài sẽ làm thành điều đó trong sự công bình và tốt lành của Ngài. Câu 5 này vừa là một lời khuyên và cũng là sự cảnh cáo của Đức Chúa Trời đối với tánh xác thịt hay chết của loài người chúng ta. Vậy nên, tự mỗi người tin Chúa phải biết nhờ cậy Chúa trong mọi hoàn cảnh và thời gian, để xác thịt của chúng ta không vi phạm giao ước mà chúng ta đã nhận được từ nơi Lời của Đức Chúa Trời, vì Lời Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh luôn là giao ước. Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh là để ban cho loài người chúng ta có chủ đích để những người nào đã nhận biết Ngài là Đức Chúa Trời toàn năng sẽ trông cậy nơi Đức Chúa Trời, vì Ngài có quyền làm thành mọi điều mà Ngài đã phán. Chớ nghi ngờ, nhưng hãy nhận biết sự cai trị công bình của Đức Chúa Trời trong hết thảy mọi hoàn cảnh. Vì hết thảy mọi người khi được sanh ra trong xác thịt, đều bị ảnh hưởng hoặc tốt hoặc xấu từ tổ phụ của mình, nên mọi người đều có ý tưởng về khả năng của xác thịt mình có thể làm được công việc này hoặc công việc kia, nên khi đối diện với công việc hoặc nhỏ hay lớn, người ta đều nghĩ đến khả năng, sự hiểu biết của xác thịt mình để giải quyết công việc đó như một sự tự nhiên vậy. Nhưng người ta không biết rằng, tuy công việc đó là như vậy, nhưng hoàn cảnh, môi trường liên quan đến công việc đó không thuộc khả năng hiểu biết của xác thịt mình và người ta không biết có quyền lực nào sẽ ngăn trở hoặc có thể khiến điều người ta toan làm đó bị thất bại hay không. Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn những người đã tin đến Danh Ngài phải luôn tỉnh thức về tình trạng sống của loài người trên đất này đã bị ma quỷ, là kẻ đã nhân tội lỗi của A-đam và của tổ phụ người ta mà cai trị hoặc lũng đoạn cuộc sống của những người sống trên đất này và khi chúng ta đã nhận biết Lẽ thật này, thì chúng ta phải biết nhờ cậy Đức Chúa Trời trong mọi sự liên quan đến cuộc sống của chúng ta cũng như những công việc mà chúng ta phải đối diện với, vì Lời Chúa đã chép: *Vi chúng ta đáng tội, chẳng phải cùng thịt và huyết, bèn là cùng chủ quyền, cùng thể lực, cùng vua chúa của thế gian mờ tối này, cùng các thần dữ ở các miền trên trời vậy. Vậy nên, hãy lấy mọi khi giới của Đức Chúa Trời, hầu cho trong ngày khốn nạn, anh em có thể cự địch lại và khi thắng hơn mọi sự rồi, anh em được đứng vững vàng.* Hãy luôn nhớ Lời Chúa đã phán: *Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con.*

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 28; Giô-suê 1; Ê-phê-sô 6;

Ngày 01 tháng 10 năm 2025

Châm ngôn 3:5-6 (2)

Chủ đề: *Hãy hết lòng tin cậy Đức Giê-hô-va, chớ nương cậy nơi sự thông sáng của con; Phàm trong các việc làm của con, khá nhận biết Ngài, thì Ngài sẽ chỉ dẫn các nẻo của con. (In all thy ways acknowledge him, and he shall direct thy paths.)*

Trọng tâm: Có một điều ít người để ý đến, đó là Đức Giê-hô-va biết rõ mọi sự suy nghĩ, những sự toan tính của người ta, vậy nên người tin Chúa phải cẩn thận giữ cho đường lối của mình, những sự toan tính, những kế hoạch và tư tưởng của lòng mình được trong sạch theo Lời của Đức Chúa Trời. Lời Chúa đã cảnh cáo rằng: *Nếu lòng tôi có chú về tội ác, ắt Chúa chẳng nghe tôi.* Hằng ngày chúng ta đều có những công việc phải làm và chúng ta cũng phải có những sự toan tính cho mọi sự liên quan đến cuộc sống hoặc thuận lợi hoặc khó khăn, thì trong hoàn cảnh có như thế nào, thì chúng ta cũng phải nhận biết Chúa đang cai trị và sự sống của mình là ở trong tay Chúa và mọi người khác cũng ở trong tay Chúa hoặc đã tin Chúa hoặc chưa tin Chúa, hoặc là người công bình hoặc là người không công bình, thì lòng của những người đó cũng trong tay Chúa. Để công việc mà chúng ta phải giải quyết có liên quan đến luật pháp của Đức Chúa Trời thì chúng ta phải trước hết nhận biết sự cai trị của Đức Chúa Trời. Lời Chúa có chép: *Lòng của vua ở trong tay Đức Giê-hô-va khác nào dòng nước chảy; Ngài làm nghiêng lệch nó bề nào tùy ý Ngài muốn. Các đường lối của loài người đều chánh đáng theo mắt họ; Song Đức Giê-hô-va cân nhắc cái lòng.* Dù vấn đề mà chúng ta cần phải giải quyết đó tưởng như đơn giản, nhưng nếu công việc đó liên quan đến người khác thì chúng ta phải nhờ cậy Chúa chỉ dẫn, vì chúng ta không thật sự biết lòng (tư tưởng) của người đó như thế nào, vì lòng của người ta như nước sâu, khó dò, nhưng nếu chúng ta biết trình dâng mọi sự lên cho Đức Chúa Trời để mong được Ngài dạy dỗ, thì Đức Thánh Linh sẽ chỉ dạy chúng ta, thì công việc đó sẽ được giải quyết theo sự công bình của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Thi-Thiên 19; Thi-Thiên 66; 1 Cô-rinh-tô 12;

Ngày 02 tháng 10 năm 2025

Châm ngôn 3:7-8 (1)

Chủ đề: *Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lia khỏi sự ác: Như vậy, cuống rốn con sẽ được mạnh khỏe, và xương cốt con được mát mẻ.*

Trọng tâm: Khi một người hoàn thành công việc theo ý của mình, người đó sẽ thỏa mãn về điều người ấy cho rằng nhờ sự khôn ngoan (sự hiểu biết và sự khéo léo) mà mình làm được điều đó! Nhưng người đó không thể biết được thành quả đó có thật sự mang lại điều tốt lành cho cuộc sống của mình hay không? Trong thế gian đã có những công trình mà người ta tự hào về mức độ to lớn, vĩ đại một thời, nhưng về sau công trình đó trở thành nỗi ám ảnh, lo sợ về sự sụp đổ của công trình đó, vì sự thiếu hiểu biết về nền của trái đất liên quan đến độ bền có hạn chế của nó. Nếu chúng ta đã thuộc về Chúa, mà không cầu hỏi Chúa để nhận biết ý muốn của Ngài để làm một công việc gì có liên quan đến chủ quyền của Đức Chúa Trời, thì sự quyết định làm công việc đó sẽ bị coi là điều ác, vì người ta không thể biết được hậu quả của công việc đó sẽ như thế nào. Con mắt của chúng ta như chiếc camera vậy, nó thu nhận hình ảnh một chiều, nhưng nếu tại thời điểm thu nhận hình ảnh đó bị thiếu ánh sáng, thì người ta sẽ nhận được hình ảnh không trung thực thế nào, thì cũng một lẽ đó, khi lòng của người ta chua xót, dạ người ta xôn xao, thì bấy giờ người ta sẽ trở nên ngu muội mà không biết hậu quả của công việc họ toan làm đó sẽ như thế nào. Sự hiểu biết của người ta sẽ do người ta quyết định, nhưng nếu người ta không có sự sáng thật của Đức Chúa Trời soi dẫn, thì sự quyết định của người đó có thể sẽ là một tai họa khôn lường. Hai vợ chồng A-na-nia đã hiệp nhau nói dối về số tiền họ bán ruộng để dâng cho Đức Chúa Trời, dù không ai bắt họ phải dâng hiến tiền bạc của mình cho Chúa, nhưng vì cơ họ đã bàn mưu nói dối về số tiền đã bán mà họ phạm tội nói dối Đức Thánh Linh, nên từ điều được coi là tốt lành là dâng hiến cho công việc của nhà Chúa, mà họ lại phải chết vì cơ lời nói dối của mình. Họ đã tưởng làm như vậy là khôn ngoan, nhưng sự khôn ngoan đó là theo con mắt (sự toan tính của xác thịt) vì họ không có sự kính sợ Đức Chúa Trời nên Đức Thánh Linh không thể cáo trách họ về điều họ toan làm. Sự kính sợ Đức Giê-hô-va không ở trong xác thịt, nhưng nơi linh hồn người ta, vậy nên để người tin Chúa có được sự kính sợ Đức Chúa Trời thì chính mỗi người tin Chúa phải tìm đến với Đức Thánh Linh, là Thần Lẽ thật, để nhờ quyền phép của Lẽ thật mà ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi linh hồn người đó được Đức Thánh Linh thắp sáng, hầu cho trong mọi công việc người đó sẽ làm, thì Đức Thánh Linh sẽ qua linh hồn người đó để quản trị được tư tưởng của xác thịt người đó mà lia xa điều ác, vì những sự toan tính, những sự mà người ta tự cho là thông sáng đó sẽ trở thành cái bẫy, khiến người ta ngộ nhận tư tưởng mình là khôn ngoan, là thông sáng, là kính sợ Chúa, mà lại vi phạm mạng lệnh của Đức Chúa Trời.

Kinh-Thánh tham khảo: Giô-suê 9; Thi-Thiên 73; Công vụ các sứ đồ 5;

Ngày 03 tháng 10 năm 2025

Châm ngôn 3:7-8 (2)

Chủ đề: *Chớ khôn ngoan theo mắt mình; Hãy kính sợ Đức Giê-hô-va, và lia khỏi sự ác: Như vậy, cuống rốn con sẽ được mạnh khỏe, và xương cốt con được mát mẻ.*

Trọng tâm: Khi nói đến cuống rốn (giây rốn) là nói đến sợi dây dẫn máu từ nhau thai bám chặt vào thành tử cung của người mẹ truyền sang thai nhi đang còn nằm trong bụng mẹ. Sự mạnh khỏe của cuống rốn là nói về sự kết nối bền vững, ổn định từ thành của tử cung của người mẹ dẫn tới thân thể của thai nhi. Nếu cuống rốn bị xoắn (do sự vận động của thân thể người mẹ hoặc của thai nhi trong tử cung) thì huyết sẽ bị nghẽn lại, gây nguy hiểm cho thai nhi. Cuống rốn được chép đây là bóng về đức tin của người tin Chúa vững vàng luôn kết nối với Đức Thánh Linh và nhờ đó mà linh hồn người đó luôn nhận được Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Còn xương cốt được chép đây là nói về sức lực của linh hồn người tin Chúa được bảo vệ bởi giao ước của Đức Chúa Trời. Chữ mát mẻ chép trong câu 8 đây, nguyên văn là luôn được tươi mới, luôn được đổi mới. Điều kiện bảo đảm cho linh hồn của người tin Chúa được bình an, được vui mừng, đó là linh hồn của người tin Chúa phải luôn tỉnh thức để quản trị thân thể xác thịt mình sống theo luật pháp thánh khiết và công bình của Đức Chúa Trời. Sự quản trị đây là nói về sự linh hồn của người tin Chúa luôn tỉnh thức trước những sự yếu đuối, bất toàn và hay chết của thân thể xác thịt mình. Mà muốn có sức để tỉnh thức thi hành chức phận của mình, thì linh hồn của người tin Chúa phải luôn nhận được sự sáng thật của Đức Chúa Trời chiếu vào, đó là linh hồn phải luôn nhận biết trách nhiệm của mình đối với những sự suy nghĩ, những sự toan tính của tâm trí xác thịt và như vậy, linh hồn phải hành động không thỏa hiệp với ý muốn của xác thịt mình. Chính linh hồn của người tin Chúa phải nhận biết làm thế nào để ngọn đèn của Đức Giê-hô-va nơi mình luôn được thắp sáng, đó là nó phải trở dậy, không cho phép thân thể xác thịt mình làm một điều gì vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, vì đó là trách nhiệm, là bổn phận của linh hồn phải làm, như Lời Chúa đã chép về linh hồn (*loài người*) rằng: *Cho nên có chép rằng: Người đang ngủ, hãy thức, hãy vùng dậy từ trong đám người chết, thì Đấng Christ sẽ chiếu sáng người. Vậy, hãy giữ cho khéo về sự ăn ở của anh em, chớ xử mình như người đại dột, nhưng như người khôn ngoan. Hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu. Vậy chớ nên như kẻ đại dột, nhưng phải hiểu rõ ý muốn của Chúa là thế nào.* Người tin Chúa phải biết thân thể xác thịt được Đức Chúa Trời tạo nên để làm đồ dùng cho sự công bình, còn linh hồn người ta mới thật sự là loài người được tạo nên theo ảnh tượng của Đức Chúa Trời. Linh hồn phải bắt thân thể của xác thịt mình vâng phục Lời Đức Chúa Trời

Kinh-Thánh tham khảo: Sáng thế ký 2; Thi-Thiên 8; Hê-bơ-rơ 2;

Ngày 04 tháng 10 năm 2025

Châm ngôn 3:9-10 (1)

Chủ đề: *Hãy lấy tài vật và huê lợi đầu mùa của con, mà tôn vinh Đức Giê-hô-va; Vậy, các vựa lẫm con sẽ đầy dư dật, và những thùng của con sẽ tràn rượu mới.*

Trọng tâm: Lời Đức Chúa Trời luôn là thần linh và sự sống, nên việc lấy hoa lợi đầu mùa làm của tế lễ Tôn vinh Đức Giê-hô-va mà dân Y-sơ-ra-ên đã làm đó là bóng về sự cảm tạ, ngợi khen và tôn cao Lời Đức Chúa Trời trên môi miệng của những người tin Chúa, mà hoa lợi đầu mùa đó là nói về Lẽ thật mà người tin Chúa được nhận lãnh bởi sự tỏ ra của Đức Thánh Linh. Điều Giê-hô-va Đức Chúa Trời muốn dân sự của Ngài tôn vinh Danh Ngài không phải là điều xác thật của họ nhận được khi họ thu hoạch hoa màu của đất mà họ đã canh tác, mà là họ được nhận lãnh những sự tỏ ra của Ngài, đó là Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, vì chính những sự đó mới khiến cho linh hồn được sự sống lại, được nên thánh và được trở nên giống theo ảnh tượng của Ngài, là sự công bình và sự thánh sạch của Lẽ thật. Trong tất cả các của lễ được dâng lên cho Đức Giê-hô-va phải có mùi thơm đẹp ý Đức Giê-hô-va. Nhưng chẳng có của lễ nào thuộc về vật chất mà dâng lên cho Đức Giê-hô-va có mùi thơm theo ý Đức Giê-hô-va muốn, vì Ngài là Thần. Nhưng Đức Giê-hô-va muốn dân sự của Ngài tôn cao Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời của Ngài trên chính môi miệng của họ, được gọi là bàn thờ dâng hương, bàn thờ dâng của lễ thiêu, mà khi xưa, các con sinh tế được Đức Giê-hô-va chỉ định để dâng lên bằng lửa đó là bóng về Lời Đức Chúa Trời cả văn tự và Lẽ thật. Chính quyền phép của các tế lễ thuộc linh được công bố trên môi miệng của người tin Chúa sẽ khiến Đức Giê-hô-va đẹp lòng, không phải vì người ta tôn cao Lời của Ngài thì Ngài vui, mà Đức Giê-hô-va sẽ vui khi quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời được tôn cao trên môi miệng của người tin Chúa là bóng trái của quyền phép có trong Lời của Đức Chúa Trời khiến linh hồn người ấy được sự sống lại và được nên thánh và được trở về thiên đàng của Đức Chúa Trời. Đó là điều Đức Giê-hô-va muốn hết thấy loài người làm theo Lời của Ngài. Hoa lợi đầu mùa được chép đây là bóng về việc dân sự của Đức Chúa Trời vui mừng ngợi khen Đức Chúa Trời khi họ nhận được Lẽ thật của Ngài.

Kinh-Thánh tham khảo: Xuất Ê-díp-tô Ký 29; Lê-vi ký 10; Nhã-ca 1; Phi-líp 4;